

Tam hore, tam dolu

Ružbachy, Spiš

♩ = 110

Tam ho - re, tam do - lu, tam ho - re da - le - ko,
scho - dzi - ľi še dvo - je ze serd - ca hl - bo - ko.

2. Ta ňesčasna matka tak jim zavidzela,
Jaňička Źltyvlas zamurovac dala.
 3. Muľaře, muľaře, pytam vas preboha,
spravceŹ mi okenko do mileho dvora.“
 4. Ešče te muľaře nedomuravaľi,
uŹ teho Jaňička na mary klasc maľi.
 5. Slyšela Haňička perše zvony zvoňic:
„PusceŹ’ me, mamičko, na mileho pozrec.“
 6. Slyšela Haňička druhe zvony zvoňic:
„PusceŹ’ me, mamičko, bo me hlava boľi.“
 7. Slyšela Haňička trece zvoni zvoňic:
„PusceŹ’ me, mamičko, bo me serdco boľi.“
 8. Ona ju puscila, na cinter beŹela
a na Jaňičkovi vyrosla duľija.
 9. A na Jaňičkovi vyrosla duľija
a na tej Haňičce drobna rozmarija.
 10. A vy šicke ľudze, ktere tu stojice,
kejc še dvoje schodza, pobrac še jim dajce.
 11. Ja ňesčasna matka, tak jim zavidzela,
dve duše zmarnila, sama skameňela.
- alebo:
10. A vy všecke ľudze, ktere tu stojice,
kejc še dvoje schodum, pobrat še jim dajce.